

اخبار کارگری

بازنستگان کارگری در چند شهر تجمع اعتراضی بر پا کردند

تعدادی از بازنشستگان کارگری در شهرهای رشت، کرمانشاه، شوش و هفت‌تپه دیروز مقابل ادارات تامین اجتماعی و کار جمع کردند. به گزارش ایلنا، خواسته این بازنشستگان، برمیم مستمری و دریافت حقوق بالاتر از خط فقر، بر خورداری از خدمات درمانی رایگان، ارتقای خدمات رفاهی و اعاده استقلال سازمان تامین اجتماعی است. این بازنشستگان می‌گویند: حقوق دریافتی برای ده روز ماه کفایت نمی‌کند لذا ضروری است هر چه سریع‌تر نشست‌های شورای عالی کار با موضوع برمیم مزید در بالاترین اولویت بر گزار شود.

چشم امید بازنشستگان

به همسان سازی حقوق است

نماینده گرگان در مجلس گفت: بازنشستگان عمر خویش را برای خدمت به این کشور صرف کردند. امروز در زمستان سخت عمر چشم امیدشان به همسان سازی حقوق است. به گزارش خبرگزاری خانه ملت، غلامرضا منتظری در جلسه علنی دیروز شورای مجلس گفت: با همسان سازی کاری کنیم که این قشر شرمسار خانواده خویش نباشند و لبخند رضایت بر لبانشان نقش بندد.

برگزاری نشست طرح ساماندهی

باز به تاخیر افتاد

برگزاری نشست پایانی طرح ساماندهی استخدام دولتی حداقل دو هفته به تعویق افتاد. به گزارش ایلنا و به گفته اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس، تا آخرین هفته بررسی برنامه هفتم توسعه در مجلس جریان دارد و هفته آینده نیز هفته تعطیلی مجلس است و نمایندگان برای سرکشی به حوزه‌های انتخابیه خود می‌روند لذا جلسه نهایی مصوبه طرح ساماندهی به نوبه تیر ماه موکول و مقرر شد در اولین جلسه کمیسیون اجتماعی این تاخیر را لحاظ کرده و به سرعت مصوبه را برای ارائه به صحن آماده کنند.

تجمع کارکنان سهام عدالت

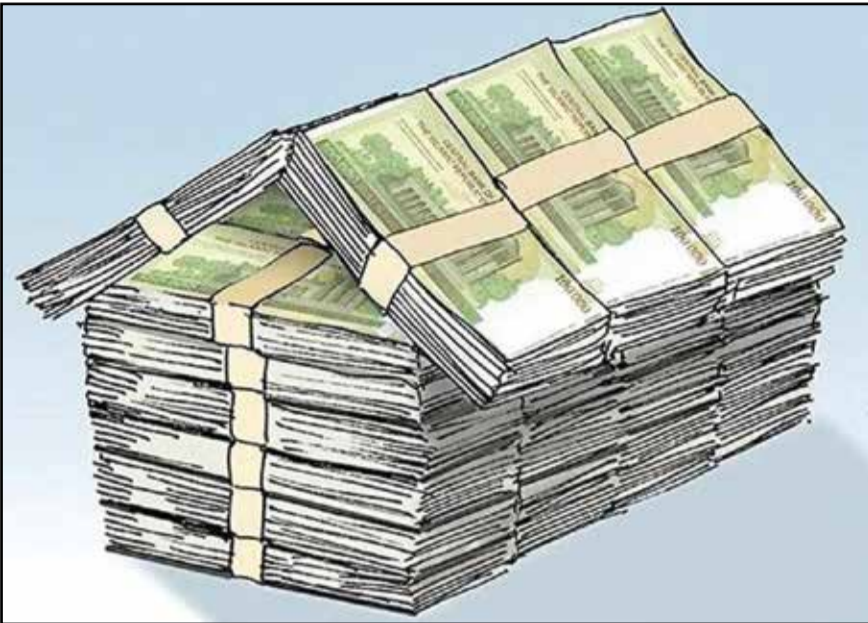
در اعتراض به معوقات مزدی

تعدادی از کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت شهرستان‌های کشور، صبح دیروز با تجمع مقابل کانون شرکت‌های سرمایه‌گذاری سهام عدالت، خواهان پرداخت حدود ۳ سال مطالبات مزدی خود شدند. به گزارش ایلنا، برخی از این کارکنان با بیان اینکه روز شنبه (سوم خرداد) نیز مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کردیم، گفتند: بعد از ملاقات با مدیر کل تعاونی‌های وزارت کار، وی وعده پیگیری مشکلات معوقات مزدی و امنیت شغلی کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت شهرستان‌های کشور را داد. آنها با بیان اینکه کانون سهام عدالت کشور مکلف به پیگیری مطالبات کارکنان کانون خود است اما تاکنون کارایی نداشته، افزودند: با وجود اینکه سال‌هاست کارکنان سهام عدالت دفاتر شهرستانی موضوع امنیت شغلی و مطالبات مزدی خود را پیگیری می‌کنند اما کانون سهام عدالت از خود واکنشی نشان نداده است. این کارکنان با بیان اینکه به نحوه عملکرد و مدیریت کانون اعتراض داریم، گفتند: همه زحمات اصلی دفاتر سهام عدالت بر عهده کارکنان بوده و آنها با چندین سال معوقات مزدی در تامین معاش با مشکل روبه‌رو هستند اما برخی از مدیران کانون در چندین شرکت سرمایه‌پذیر و شرکت‌های اقماری آن عضو هیات مدیره و کمیسیون‌های مختلف با حقوق و حق جلسات مشغول کارند و برخی بستگان خود را نیز با حقوق‌های بالاتر کانون به کارگیری کرده‌اند. این عده با تاکید بر اینکه خواهان مشخص شدن وضعیت پرداخت مطالبات معوقه و تامین امنیت خود هستیم، گفتند: چرا همیشه باید حقوق کارکنان مظلومی که بیش از ۴۹ میلیون مشمول سهام عدالت را ساماندهی کرده‌اند و هنوز در حال انجام وظایف قانونی خود اعم از خدمات دهی به اعضا و اعمال مدیریت در شرکت‌های سرمایه‌گذاری استانی هستند و این طرح ملی بزرگ را به ثمر رسانده‌اند، با تاخیر پرداخت شود. آنها گفتند: تعداد قابل توجهی از شاغلین دفاتر سهام عدالت رازنان سرپرست خانوار، معلولین و رزمندگان فاقد شغل تشکیل می‌دهند که، زیر بار بی‌حقوقی و بی‌کاری کم‌شان خیم شده و شرمسار همسر و فرزندان و حتی صاحب‌خانه و طلبکاران خود هستند.

پرداخت قسط ۲۰ میلیونی وام مسکن با حقوق ۱۰ میلیونی کارگران ممکن نیست

تسهیلاتی برای توانگران

این روزها اخبار متعددی در مورد مسکن و حواشی آن به گوش می‌رسد. برای مثال سه‌شنبه، سسی‌ام خرد، رئیس کل بانک مرکزی از دو برابر شدن سقف تسهیلات خرید و ساخت مسکن خبر داد. طبق اعلام فرزند، وام مسکن در تهران برای زوجین به ۸۰۰ میلیون تومان و برای هر فرد به ۴۰۰ میلیون تومان افزایش یافته است. این وام در شهرهای دیگر نیز بسته به تعداد جمعیت شهرها ۳۲۰ و ۶۴۰ میلیون تومان شده است.

فردای همان روز یعنی سسی و یکم خرداد ماه نیز وزیر کار از تصمیم دولت برای ساخت ۴۰۰ هزار واحد مسکونی کارگری تا پایان فعالیت دولت سیزدهم (یعنی دو سال آینده) خبر داد؛ وعده‌ای که البته سال گذشته از سوی «زاهدی وفا» سرپرست وقت وزارت کار و «مهدی مسکنی» معاون تعاون وزارت کار نیز مطرح شده بود. این تفاوت که رقمی که آن زمان عنوان شد، ۵۰۰ هزار خانه برای کارگران بود.

تسهیلاتی که

به کار کارگران نمی‌آید

طبق ماده ۳۱ قانون اساسی داشتن مسکن متناسب با نیاز، حق هر فرد و خانواده ایرانی است و دولت موظف است با رعایت اولویت برای آنها که نیازمندترند به خصوص روستائین و کارگران زمینه اجرای این اصل را فراهم کند. مسأله این است که این طرح‌ها و تسهیلات به کار اقسار ضعیف

جامعه نمی‌آید. وامی که رئیس کل بانک مرکزی از افزایش آن صحبت کرده، با احتساب مبلغ ۱۶۰ میلیون تومانی تعمیر، برای زوج‌های تهرانی ۹۶۰ میلیون تومان می‌شود که باز پرداخت این وام ماهانه حدود ۲۰ میلیون تومان است. ضمن اینکه نرخ سود این وام ۲۲.۵ درصد است و کل بازپرداخت آن دو میلیارد و ۷۸۰ میلیون تومان و سود آن یک میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان است. کافی‌ست وام ۹۶۰ میلیون تومانی به زوج‌های تهرانی را در کنار خط فقر ۳۰ میلیون تومانی در تهران و حداقل حقوق نه‌ای تا ۱۰ میلیون تومانی قرار دهیم تا به غیر قابل دسترس بودن خانواده ایرانی است و دولت موظف است با رعایت اولویت برای آنها که نیازمندترند به خصوص روستائین و کارگران زمینه اجرای این اصل را فراهم کند. مسأله این است که این طرح‌ها و تسهیلات به کار اقسار ضعیف

طرح ملی مسکن واقتساط

۷ میلیون تومانی وام

در مورد طرح ملی مسکن نیز مشکلاتی از این دست مطرح است. کارگران حداقل بگیر معمولاً توان شرکت در این طرح‌ها را ندارند. «عبدالعظیم همایونی» فعال کارگری در این رابطه به ایلنا می‌گوید: آن‌طور که گفته می‌شود برای شرکت در طرح ملی مسکن، بالای ۱۰۰ میلیون تومان پول زیرساخت، برق، آب، گاز و غیره از

هزینه‌هایی است که یک کارگر در طول ماه باید پرداخت کند. اگر واقع بینانه نگاه کنیم، این طرح‌ها برای کارگران نیست.

تسهیلاتی که به کار

طبقات متوسط هم نمی‌آید

«مرتضی افقه» استاد اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز نیز در مورد تسهیلات و برنامه‌های مربوط به مسکن به ایلنا می‌گوید: در اینکه این برنامه‌ها و تسهیلات برای کارگران و اقشار ضعیف طراحی نشده، شکی نیست. در واقع با تورم ۴۰ درصدی و افزایش ناچیز حقوق‌ها، حتی طبقات متوسط هم دیگر توان خرید مسکن را ندارند، چه برسد به کارگران حداقل‌بگیری که حقوق آنها به زور کفاف خورد و خوراک را می‌دهد. این کارگران حتی توان پرداخت اقساط دو سه میلیون تومانی را هم ندارند، چه برسد به اقساط ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومانی!

این استاد دانشگاه تاکید کرد: تسهیلات و برنامه‌های دولت برای مسکن، اقداماتی شکلی است که نه به درد طبقات محروم و نه حتی همان‌طور که گفتم به درد طبقات متوسط می‌خورد. قیمت مسکن طی ۴-۵ سال گذشته به شکل خیره‌کننده‌ای نسبت به کالاهای دیگر افزایش یافته است. حتی می‌تواند مسکن را در آمد حدود ۳۰ میلیون تومان هم نمی‌توانیم از پس پرداخت متقاضیان گرفته می‌شود. ۵۰ میلیون تومان شهرداری و ۵۰ میلیون هم بیمه مالیات می‌گیرند و ۸۰ میلیون تومان هم پول زمین می‌شود؛ یعنی بخش قابل توجهی از مبلغی که بابت این طرح می‌گیرند به جیب دولت می‌رود. اگر دولت می‌خواست واقعا به اقشار ضعیف جامعه کمک کند باید این هزینه‌ها را کاهش می‌داد.

این فعال کارگری ادامه می‌دهد:

برای طرح ملی مسکن وام ۱۸ درصدی می‌دهند و برای اول سال، ماهی بیش از ۷ میلیون تومان باید بابت اقساط آن را پرداخت کرد. با این اوصاف عملاً یک کارگر توان شرکت در این طرح‌ها را ندارد. اگر قرار باشد یک کارگر حداقل بگیر که حقوقش به سختی به ۱۰ میلیون تومان می‌رسد، تمام حقوق ماهیانه‌اش را قسط بدهد، چگونه می‌تواند پول اجاره خانه و خورد و خوراک را بپردازد؟! اینها اساسی‌ترین

افقه: وقتی یک استاد

دانشگاه باسطح نسبتنا

بالاتر در آمدی، توان

پرداخت اقساط تسهیلات

مسکن را ندارد، از کارگران

چه انتظاری داریم؟ امروز

حقوق کارگران صرفاً خرج

زنده ماندن می‌شود

وامی که رئیس کل بانک مرکزی از افزایش آن صحبت کرده، با احتساب مبلغ ۱۶۰ میلیون تومانی تعمیر، برای زوج‌های تهرانی ۹۶۰ میلیون تومان می‌شود که باز پرداخت این وام ماهانه حدود ۲۰ میلیون تومان است

قسط ۲۰ میلیون تومانی بر بیایم. با ۱۰ میلیون تومان در شهرستان هم نمی‌توان زندگی کرد چه برسد به تهران! احوال وقتی یک استاد دانشگاه با این سطح از درآمد توان پرداخت اقساط این تسهیلات را ندارد، از کارگران چه انتظاری داریم. امروز حقوق کارگران صرفاً خرج زنده ماندن می‌شود.

افقه در پاسخ به این سوال که در کشورهای پیشرفته، چگونه مشکل مسکن اقشار ضعیف جامعه را حل می‌کنند؟ می‌گوید: اصلاً نمی‌توان ایران را با کشورهای دیگر مقایسه کرد اما مثلاً در انگلستان که آنجا تحصیل کرد، دولت حتی برای دانشجویانی که پول کمی دارند، مسکن تهیه می‌کند. دانشجویان اسم خود را در لیست می‌نویسند و خانه‌های ارزان می‌گیرند. این خانه‌ها را دولت از جنگ جهانی دوم به بعد ساخته و در اختیار اقشار ضعیف جامعه قرار می‌دهد.

افقه تاکید کرد: البته باید تاکید کرد در این کشورها تولید رونق دارد اما در ایران به دنبال رشد تولید نیستیم. اگر تولید نداشته باشیم، درآمد نداریم و رفیع هیچ کدام از نیازها بدون درآمد شدنی نیست. این استاد دانشگاه در پایان گفت: دولت نمی‌تواند بسا این اقدامات مسائل را پیش ببرد. دولت‌ها در طول سال‌های گذشته ناکارآمد شده‌اند و چون شایسته‌سالاری کنار گذاشته شده، نمی‌توانند وظایف اصلی خود را به درستی انجام بدهند چه برسد به کارهای این چنینی! مشکل بسیار ریشه‌ای‌تر از این حرف‌هاست.

به این ترتیب بار مورد نیاز فقرا حذف و اغنیایین ارز را جاری کرده و صرف خودروهایی گران قیمت خود می‌کنند. مالیات‌های نوشته شده در برنامه هفتم توسعه، نشان می‌دهد که تکیه گاه مالیاتی کشور نیز به جای اغنیای، روی دوش فقرا قرار داده شده است.

زبان گفتاری این برنامه هم زبان گفتاری دلان ارز است. معلوم نیست نرخ ارز خارجی در سال‌های بعد چقدر است. شتابی که دولت به نرخ ارزهای خارجی و نحوه محاسبه آن می‌دهد تا ارزش پول ملی را کاهش دهد، مشخص نیست تا کجا ادامه دارد و در چنین شرایطی گنجاندن نرخ ارز در برنامه هفتم توسعه هیچ پیامی جز این ندارد که علاوه بر نگاه بلندپروازانه، نگاه سودجویانه و دلالی به نرخ ارز هم وجود دارد. معتمد حتی اگر مدل سرمایه‌داری مدنظر باشد، باید توجه کرد که مدل سرمایه‌داری، مالیات محور است. مدل مالیات محور حداقل تظاهر می‌کند که در آمد آلائی‌ها بیشتر مالیاتی می‌گیرد اما در برنامه هفتم توسعه پیشنهادی دولت حتی تظاهر به این امر نیز وجود ندارد. یک نمونه از این موارد در برنامه بحث خودرواست. حال که مجوز واردات صادر می‌کند، حداقل نگویند که فردی با خودروی ۱۰ میلیارد تومانی مالیات ۵۰ هزار تومانی عوارض خودر بدهد. مالیات باید نسبتی با مدر داشته باشد.

به طور طبیعی اگر نرخ استهلاک خودرو ۱۰ سال است، باید ۱۰ درصد از قیمت هر ماشین در سال مالیات داده شود که در قالب عوارض اخذ شود. ما که قرار نیست قیمت بنزین را افزایش دهیم، امامی توانیم عوارض خودر را تغییر دهیم. سوال این است که چرا در این حوزه هم از فقرا شروع می‌کنید؟ می‌گوییم نمی‌خواهد قیمت بنزین را افزایش دهد! قیمت خودر را برای اغنیافزایش دهید تا هزینه بارانه بنزین از ۱۰ درصد قیمت هر خودرو بر بیاید. خودروی یک فرد ممکن است ارزان باشد و مالیات سالانه ۸ میلیارد باشد و قیمت یک خودرو برای فردی بسیار بیشتر است و طبیعتاً مالیات بیشتری خواهد پرداخت. به این ترتیب دیگر کسی نمی‌تواند پاره و قیمت بنزین را بر سر مایکوبد.

البته از آنجا که ما کلیت قانون برنامه هفتم را مطالعه کردیم، پیشاپیش اعلام می‌کنیم که این برنامه توسعه در کلیت خود بلندپروازانه است. حتی حجم سرمایه‌گذاری صورت گرفته در این برنامه نیز بلندپروازانه است. رقم ۱۰ میلیارد یورو در باره حجم سرمایه‌گذاری مطرح شده که تحقیرآمیز است. باید پرسید از چه زمانی واحد پول ایران یورو شده است؟ چرا در قانون برنامه هفتم توسعه که به زبان فارسی نوشته شده و واحد محاسبات آن ریال است، در باره حجم سرمایه‌گذاری از واحد یورو استفاده کرده‌اند؟ این بدترین و عیان‌ترین شکل اتکاب خارج است که در برنامه توسعه رقم به جای ریال، به ارز خارجی بیاید. اگر نگرانی افراد انداز: هزینه‌های پول است. بعداً خود ۱۰ میلیارد یورو را چطور با این تورم جهانی اندازه می‌گیرند؟ جالب است که در باره سرمایه‌گذاری داخلی بحث مبلغ به یورو مطرح شده و موضوع در باره سرمایه‌گذاری خارجی نیست. حتی مبدأ آن پول خارجی نیست.

دبیر کل خانه کارگر:

برنامه هفتم توسعه، بلند پروازانه تنظیم شده است

سرمايه‌داری به کیفیت‌ها توجه نمی‌کند و باید توجه داشته باشیم که فقر با کمیت اندازه‌گیری نمی‌شود.

یک فرد فقیر هم برای یک جامعه زیاد است چه برسد به اینکه میلیون‌ها فقیر داشته باشیم. متأسفانه فقر شدید از سال ۱۳۹۹ تا امروز رشد فزاینده‌ای داشته که حاصل نگاه سرمایه‌دارانه در این دولت و دولت قبل است. اگر دولت فعلی برنامه‌ای مبتنی بر مدل سرمایه‌داری نوشته باشد، باید بگوییم این مدل از ابتدا عقیم و نارس است. خروجی و تولد ندارد و قطعاً خروجی آن رشد اقتصادی نخواهد بود. البته ممکن است بگویند صندوق بین‌المللی پول نرخ‌های رشد بالا در مورد ایران را پیش‌بینی می‌کند. نمی‌دانیم ماخذ این پیش‌بینی‌های، چه فضاها و ارقامی است ولی صندوق بین‌المللی پول دوست دارد ما را درگیر مدل سرمایه‌داری کند. معتمد به فرض تحقق رقم ۸ درصدی رشد، باز موفقیتی کسب نخواهیم کرد چون مشخص نیست این رشد به جیب چه کسی می‌رود و چگونه توزیع می‌شود؟ مبالغ از جیب چه کسی خارج و به جیب چه کسی می‌رود؟ با واردات خودروهایی دست‌دوم خارجی که توهین به یک ملت و خلاقیت آن است، چگونه از سال حمایت از تولید ملی سخن می‌گوییم؟ خرید خودروی دست‌دوم خارجی یعنی سه‌بار پول یک خودرو را بدهیم چون در بحث قطعات، دوباره مجبور به واردات هستیم. انجمن واردکنندگان قطعات خودرو اعتراف کرد که برای سال ۱۴۰۰ حدود ۸ میلیارد دلار قطعه وارد کشور شده و قطعه این رقم برای دو سال اخیر بسیار بیشتر شده است.

به گزارش ایسنا، نمایندگان مجلس در جلسه علنی دیروز (یکشنبه)، در جریان بررسی طرح اصلاح ماده (۵) قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی با پیشنهاد «کمال علیپور» نماینده قلمشهر برای اصلاح کل ماده موافقت کردند و بر این اساس طرح تغییر کرد.

قانون بیمه کارگران ساختمانی برای دو سال متوقف شد

نمایندگان مجلس در مصوبه‌ای ضمن رای به توقف اجرای قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۴۰۱ به مدت دو سال، مقرر کردند که ملاک عمل قانون مصوب سال ۱۳۹۳ باشد.

طبق این مصوبه، اجرای قانون اصلاح ماده ۵ قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب ۱۴۰۱ به مدت دو سال متوقف می‌شود. در مدت توقف ماده ۵ قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی و تبصره‌های آن اصلاحی سال ۱۳۹۳ لازماً اجراست.